

”سهج پريورتن کا آڌار - اُنيوُ ڪي اُٿارٽي“

باپ دادا اُپني سروُ آڌار مورت اُور آڌار مورت بچون ڪو ديك رهي هئ. هرايڪ بچا آڄ ڪي وشوُ ڪو سريشت سمپن بناني ڪي آڌار مورت هئ. آڄ وشوُ اُپني آڌار مورت سريشت آتمائون ڪو پِن پِن روپ سين، پِن پِن وڌي سين پُڪار رها هئ، ياد ڪر رها هئ. تو اُئسي سروُ دُڪي اُشانت آتمائون ڪو سهارا ديني والي، اُنچلي ديني والي، سُڪ شانتني ڪا راستا بتاني والي، گيان نيتر هين ڪو دويه نيتر ديني والي، پتڪتي هوئي آتمائون ڪو نڪاڻا ديني والي، اُپراپت آتمائون ڪو پراپتي ڪي اُنيوتي ڪراني والي، آڌار ڪرني والي، آپ سريشت آتمائين هو. وشوُ ڪي چارون اور ڪسي نه ڪسي پرڪار ڪي هلچل هئ. ڪهان ڌن ڪي ڪارڻ هلچل هئ، ڪهان من ڪي اُنڪ ٿينشن ڪي هلچل هئ، ڪهان اُپني جيون سين اُسنشت هوني ڪي ڪارڻ هلچل هئ، ڪهان پرڪرتي ڪي تموپرڌان وايومنڊل ڪي ڪارڻ هلچل هئ، چارون اور هلچل ڪي دنيا هئ. اُئسي سميه پر وشوُ ڪي ڪوني ۾ آپ اُچل اڏول آتمائين هو. دنيا پيه ڪي وش هئ اُور آپ نرپيه بن سدا خوشي ۾ ناچتي گاتي رھتي هو. اُگر دنيا اَلپڪال ڪي ليئي خوشي ڪي ساڌن ناچنا گانا وا اُور پي اُنڪ ساڌن اُپناتي هئ تو وه اَلپڪال ڪي ساڌن اُور هين چنٽا ڪي چنٽا پر لي جاءِ رهي هئ. اُئسي وشوُ ڪي آتمائون ڪو اُپي سريشت اُوناشي پراپتيون ڪي اُنيوتي ڪا آڌار چاهيئي. سپ آڌار ديك ليئي، سپڪا اُنيوُ ڪر ليئا اُور سپي ڪي من ڪا يهي آواز، نه چاهتي پي نڪلتا هئ ڪ اس سين ڪُچ اُور چاهيئي. يه ساڌن، يه وڌيان سڌي ڪي اُنيوتي ڪراني والي نهين هئ. ڪُچ نيان چاهيئي، ڪُچ اُور چاهيئي! يه سپي ڪي من ڪا آواز هئ. جو پي سھاري اَلپڪال ڪي بني هئ، يه سپي ٽنڪي سمان سھاري هئ. واسطوڪ سھارا ڏونڊ رهي هئ، اَلپڪال ڪي آڌار سين، اَلپڪال ڪي پراپتيون سين، وڌيون سين اُپي ديك ديك ٿڪ گئي هئ. اُپي اُئسي آتمائون ڪو يٿارت سھارا، واسطوڪ سھارا، اُوناشي سھارا بتاني والي ڪون؟ آپ سپي هونان!

دنيا ڪي اُنتر ۾ آپ سپي اَلپ هو، بهت ٿوري هو ليڪن ڪلپ پھلي ڪي يادگار ۾ پي اُڪيوڻي ڪي سامني پانچ پاندو هين ڊڪائي هئ. سپ سين بڙي تي بڙي اُٿارٽي آپڪي سات هئ. سائنس ڪي اُٿارٽي، شاسترون ڪي اُٿارٽي، راجنيتي ڪي اُٿارٽي، ڌرم نيتي ڪي اُٿارٽي، اُنڪ اُٿارٽي والي اُپني اُپني اُٿارٽي پرماڻ دنيا ڪو پريورتن ڪرني ڪي ٿرائل ڪر چڪي. ڪتني پريتن ڪيئي هئ ليڪن آپ سپي ڪي پاس ڪوئسي اُٿارٽي هئ؟ سپ سين بڙي ”پرماٽم اُنيوتي ڪي اُٿارٽي“ هئ. اُنيوُ ڪي اُٿارٽي سين سريشت اُور سهج ڪسي ڪو پي پريورتن ڪر سکتي هو. تو آپ سپڪي پاس يهي وشيش اُنيوُ ڪي اُٿارٽي هئ اس ليئي ڦلڪ سين، نشچيه سين، نشي سين، نشچت پاءُ سين ڪهتي هئ اُور ڪهينگي ڪ سهج راستا، يٿارت راستا ايڪ هئ. ايڪ دواران هين پراپتي هوتي هئ اُور سروُ ڪو ايڪ بناتا هئ. يهي سپي ڪو سنديش ديتي هونان! اس ليئي باپ دادا آڄ آڌار مورت وشوُ آڌار مورت بچون ڪو ديك رهي هئ. ديوڪو، باپ دادا ڪي سات نمت ڪون بني هئ. هئ وشوُ ڪي آڌار ليڪن بني ڪون هئ؟ ساڌارڻ! جو دنيا ڪي لوگون ڪي نظرون ۾ هئ وه باپ ڪي نظرون ۾ نهين هئ اُور جو باپ ڪي نظرون ۾ هئ وه دنيا والون ڪي نظرون ۾

نھين هئ. آپکو دیک کر پھلي تو مُشکرائينگي ڪَ يهه هئ! ليکن جو دنيا والي ڪرتي وهه باپ نھين ڪرتي. انھون ڪو ناميگرامي چاهيئي اؤر باپ ڪو، جنکا نام نشان ختم ڪر ديئا، اُنکا هين نام بالا ڪرنا هئ. اَسَمِيُو ڪو سَمِيُو ڪرنا هئ، ساڌارڻ ڪو مهان بنانا، نرڀل ڪو مهان ٻلوان بنانا، دنيا ڪي حساب سين جو اُن پڙهه هئ، انھون ڪو ناليجفل بنانا، يهي باپ ڪا ڀارت هئ. اِس ليئي باپ دادا بچون ڪي سڀا ڪو دیک ڪر ڪي مُشڪراتي پي هئ ڪ سڀ سين سرڀشت ڀاڳيه ڀراڀت ڪرني والي يهي سڪيلڌي بچي نمت بن گئي. اَب دنيا والون ڪي پي نظر ڌيري ڌيري اؤر سڀ طرف سين هت ڪر اِيڪ طرف آ رهي هئ. اَپي سمجھتي هئ ڪ جو هر نھين ڪر سڪي وهه باپ ڳپت روڀ ۾ ڪراءِ رهي هئ. اَپي ڪُنڀ ميلي ۾ ڪيا ديڪا؟ يهي ديڪا نان! سڀي ڪئسي سنيهه ڪي نظر سين ديڪتي هئ. يهه ڌيري ڌيري ڀرتڪيه هونا هين هئ. ڌرم نيتا، راڄ نيتا اؤر وگيانڪ يهه وشيش تينون اُٿارڻي هئ. اَب تينون هين ساڌارڻ روڀ ۾ ڀرماتر جهلڪ ديڪني ڪي سرڀشت آشا سين سَمِيپ آ رهي هئ. اَپي پي گھونگھت ڪي اُندر سين دیک رهي هئ، گھونگھت نھين ڪولا هئ. گھونگھت ڪي اُندر سين ديڪني ڪي ڪارڻ اَپي دُٻڌا ۾ هئ. دُٻڌا ڪا گھونگھت هئ. يهي هئ يا اؤر ڪوئي هئ! ليکن ڦر پي نظر گئي هئ. اَپي گھونگھت پي مِت جائينگا. اَنيڪ ڀرڪار ڪي گھونگھت هئ. اِيڪ اَپني نيتاڀن ڪا، گڏي ڪا يا ڪُرسی ڪا گھونگھت پي تو بهت بڙا هئ. اَسي گھونگھت سين نڪالنا اِس ٿورا سا اَپي ٿاڀير لڳينگا ليکن اَنڪ ڪولي هئ نان. ڪنميڪرڻ اَپي ٿورا جاڳي هئ.

باپ دادا وشو ڪي سرو آتمائون اَرڻات بچون ڪو باپ ڪا ورڻا ڀراڀت ڪراني ڪي اڌڪاري ضرور بنائينگي. چاهي ڪئسي پي هئ ليکن هئ تو بچي هين. تو بچون ڪو چاهي مُڪتي، چاهي جيون مڪتي دونون هين ورڻا هئ. ورڻا ديني ڪي ليئي هين باپ آئي هئ. اُنجان هئ نان! انھون ڪا دوش نھين هئ اِس ليئي آپ سڀي ڪو پي رحم آتا هئ نان. رحم پي آتا هئ، اُمنگ پي آتا هئ ڪ ڪئسي پي ورڻي ڪا اڌڪار سرو آتمائين لي هين لي. اچا! آڄ ڪريبن ڪا ٿرن هئ. هئ تو سڀي باپ دادا ڪي اُتي لاڏلي. هر آستان ڪي اَپني اَپني وشيشتا باپ دادا ڪي آڳي سدا هين ڀرتڪيه رهتي هئ. وئسي تو باپ دادا ڪي پاس هر بچي ڪا پورا هين پوتاميل رهتا هين هئ. ليکن باپ دادا ڪو سڀي بچون ڪو دیک خوشي هئ، ڪس بات ڪي؟ سڀي بچي اَپني اَپني شڪتي ڀرماڻ شيوا ڪي اُمنگ ۾ سدا رهتي هئ. ”شيوا“، برهمڻ جيون ڪا وشيش آڪيوپيشن بن ڪيا هئ. شيوا ڪي بنا يهه برهمڻ جيون خالي سي لگتي هئ. شيوا نھين هو تو جئسي ڦري ڦري هئ. تو شيوا ۾ بڙي رھني ڪا اُمنگ دیک باپ دادا وشيش خوش هوتي هئ. ڪريبن ڪي وشيشتا ڪيا هئ؟ سدا ڪريب اَرڻات نزديڪ رھني والي هئ. باپ دادا اِسٽول ڪو نھين ديڪتي، وهه تو شرير سين ڪتنا پي دؤر هو ليکن من سين ڪريب هو نان! جتنا شرير سين دؤر رھتي هئ اُننا وشيش باپ ڪي سات ڪا اَنيو ڪرني ڪي لغت ملتي هئ. ڪيونڪ باپ ڪي سدا هين چارون اور ڪي بچون ڪي طرف نظر رھتي هئ. نظر ۾ سماءي هوئي رھتي هئ. تو نظر ۾ سماءي هوئي ڪيا هونگي؟ دؤر هونگي يا نزديڪ هونگي؟ تو سڀ نزديڪ رتن هو. ڪوئي پي دؤر نھين هئ. نيئر (Near) اؤر ڊيئر (Dear) دونون هين هئ. اَگر نيئر نھين هوتي تو اُمنگ اُتساه آ نھين سکتا. سدا باپ ڪا سات شڪتیشالي بناء آڳي بڌا رها هئ.

آپ سڀي ڪو دڪان سڀ خوش هو رهي هئ ڪڪني همٿ رک شيوا ڪي وڙڌي ڪو پراپت ڪر رهي هئ. باپ دادا ڄاڻتي هئ ڪڪني ڪا ايڪ هيٺ سنڪلپ هئ ڪڪني سڀن بڙي تي بڙي مالها همين تيار ڪرني هئ. اوڙ جو پي جهان پي مالها ڪي مٿڪي بڪري هوئي هئ اُن مٿڪون ڪو اڪنا ڪر مالها بناءِ باپ ڪي سامني لي آتي هئ. پورا هيٺ سال يهه اُمنگ رهتا هئ ڪڪني اُپي يهه گلدستا يا مالها باپ ڪي آڱي لي ڄاڻين. تو ايڪ ورش پوري تياري ڪرتي رهندي هئ. اس ورش باپ دادا سڀي وديش ڪي شيوا ڪيندرون ڪي وڙڌي ڪي رزلت اچي دڪان رهي هئ. هرايڪ نين ڪوئي نه ڪوئي چاهي چوٽا گلدستا چاهي بڙا گلدستا ليڪن پر تڪيه ڦل ڪي روپ ۾ ليا هئ. تو باپ دادا پي اُپني ڪلپ پهلي والي سنيهي بچون ڪو دڪان خوش هوتي هئ. پيار سين محنت ڪي هئ. پيار ڪي محنت، محنت نهين لگتي هئ. تو هرايڪ طرف سين اچا گروپ آيا هئ. باپ دادا ڪو سڀ سين اچي بات يهي لگتي هئ ڪڪني سڌا هيٺ شيوا ۾ اٿڪن بن آڱي بي رهي هئ. اوڙ يهي شيوا ڪي سڦلنا ڪي وشيشتا هئ ڪڪني پي دلشڪست نهين هونا. آڇ ٿوري هئ ڪلهه زياده هوني هيٺ هئ، يهه نشچت هئ. اس ليئي جهان باپ ڪا پريچيه ملا هئ، باپ ڪي بچي نمت بني هئ، وهان اوڙيه باپ ڪي بچي چپي هوئي هئ جو سميه پرمات اپنا حق ليني ڪي ليئي پهونچ رهي هئ، اوڙ پهونچتي رهندي. تو سڀي خوشي ۾ ناچني والي هئ. سڌا خوش رهندي والي هئ. اوناڙي باپ، اوناڙي بچي هئ تو پراپتي پي اوناڙي هئ. خوشي پي اوناڙي هئ. تو سڌا خوش رهندي والي، سڌا هيٺ ني بيست هئ. بيست ختم هو ڳيا تو باقي ويست هيٺ رها. بابا ڪا بنا اُرتات سڌا ڪي ليئي اوناڙي خزان ڪي اڌڪاري بنا. تو اڌڪاري جيون، بيست جيون هئنان!

ڪريبن ۾ شيوا ڪا فائونڊيشن وشيش وشيش آتمائون ڪا رها گورنمينٽ ڪي شيوا ڪا فائونڊيشن تو ڳيانا ۾ هيٺ پرا نان، اوڙ گورنمينٽ تڪ راج يوگ ڪي وشيشتا ڪا آواز ڦهلانا يهه پي وشيشتا هئ. گورنمينٽ پي تين منت ڪي ليئي سائيبلنس ڪا پريتن ڪرتي تو رهي نه. گورنمينٽ ڪي سمپ آني ڪا چانس يهان هيٺ شروع هوئا اوڙ رزلت پي اچي نڪلي هئ اوڙ اُپي پي نڪل رهي هئ. ڪريبن نين شيوا ۾ وشيش وي. آءِ. پي. پي تيار ڪيئا. جس ايڪ سين انيڪون ڪي شيوا هورهي هئ تو يهه پي وشيشتا هئ نان. نمئرنٽ هيٺ اڱسا وڌي پورو ڪي. آءِ. پي. روپ سين ملا يهه پي فرست نمت تو ڪريبن هيٺ بنا. آڇ چارون اوڙ اڱزئمپل بن انيڪون ڪو اُمنگ پريٽا ديني ڪي شيوا ۾ لڳي هوئي هئ. يهه پي ڦل تو سڀي ڪو ملينٽا نان. اُپي پي گورنمينٽ ڪي ڪنيڪشن ۾ هئ. يهه پي ايڪ سمپ ڪنيڪشن ۾ آني ڪي وڌي هئ. اس وڌي ڪو اوڙ پي ٿوراسا ڳيان يڪ ڪنيڪشن ۾ آتي هوئي نياري پن ڪي شيوا ڪا اُنيو ڪرا سڪتي هئ. ڪسي پي ميٽنگ ۾ جس سمپ پي شيوا ڪي نمت بنتي هئ، چاهي لوڪ باتين هو ليڪن لوڪ باتون ۾ پي اڱسي ڍنگ سين اُپني بول بولين جس سين نياري پي اُنيو هو اوڙ نياري پي اُنيو هو. تو يهه پي ايڪ چانس هئ ڪڪني ڪي ساٿ هوتي پي اپنا نياري اوڙ نياري ڊڪا سڪتي هئ. اس ليئي اس وڌي ڪو اوڙ پي ٿوراسا اُنيشن دي شيوا ڪا ساڌن سريشت بنا سڪتي هو. يهه پي ڳيانا والون ڪو چانس ملا هئ. آڌ سين هيٺ شيوا ڪي چانس ڪي لاٿري ملي هوئي هئ. سڀي اسٽان ڪي وڙڌي اچي هئ. اُپي اوڙ ايڪ وشيشتا ڪرو، جو وهان ڪي ناميگرامي پنڊت هئ، اُنهن ۾ سين تيار ڪرو. ٿرينيڊاڊ، ڳيانا ۾ پنڊت بهت هئ. وه ڦر پي نزديڪ والي هو گئي. ڀارت ڪي هيٺ فلاسافي ڪو

مانني والي هئ نان. تو آبي پنڊتون ڪا گروپ تيار ڪرو. جيئي آبي هرڏوار ۾ ساڌئون ڪا سنگن تيار هورها هئ، ائسي ڦريهان سين پنڊتون ڪا گروپ تيار ڪرو. سنيه سين اُنڪو اپنا بنا سگهي هو. پهلي سنيه سين اُنڪو سمپ لائو. هرڏوار ۾ پي سنيه ڪي هين رزلت هئ. سنيه مڌوبن تڪ پهونچا ديتا هئ. تو مڌوبن تڪ آئي تو ناليچ تڪ پي آجائينگي! ڪهان جائينگي. تو آبي يه ڪرڪي ڊڪائو. آچا.

يُورپ ڪيا ڪرينگا؟ سنڪيا سين چوڻي نهين ڪهي جاتي هئ. سنڪيا ڪيا پي هو ڪوالتي آچي هئ تو نمبرون هو. جو ڪسي نين نهين لايا هئ وه آپ لا سگهي هو. ڪوئي بڙي بات نهين هئ، ”همتي بچي مددي باپ“، بچون ڪي هممت اوڙ ساري پريوار ڪي، باپ دادا ڪي مدد هئ. اس ليئي ڪوئي پي بڙي بات نهين هئ. جو چاهو وه ڪر سگهي هو. آخر تو سبي ڪو آنا تو ايڪ هين ٺڪاڻي پر هئ. ڪسڪو آبي آنا هئ، ڪسڪو ٿورا پيچي آنا هئ. آنا تو هئ هين. ڪتني پي خوش هو ليڪن ڦري ڪوئي نه ڪوئي پراپتي ڪي اچا تو هوتي هئ نان. چاهي واتاورڻ نيڪ هئ اسڪي ليئي پريشان نهين پي هئ ليڪن ڦري جب تڪ گيان نهين هئ تو وناشي اچائين ڪي پي پوري نهين هوتي هئ. ايڪ اچا ڪي باد دوسري اچا اُٿن هوتي رهندي هئ. تو اچا پي سدا سنتشتا ڪا اُنيو نهين ڪراتي. تو جو ڏي نهين هئ اُنڪو ايشوريه نِسوارت سنيه ڪيا هئ، سنيه جيون ڪيا هوتي هئ، آتمڪ سنيه، پرماتر سنيه ڪا تو اُنيو هين نهين. ڪتني پي سنيه هو ليڪن نِسوارت سنيه تو ڪهان هئ هين نهين. سچا سنيه تو هئ هين نهين. تو سچا دل ڪا سنيه، پريوار ڪا سنيه سپڪو چاهيئي. ائسا ايشوريه پريوار ڪهان ڪسڪو مل سگتا؟ تو جس بات ڪي اپراپتي ڪي اُنيوتي هو، اُسي پراپتي ڪي آڪرڻ سين اُنهن ڪو سمجهاو. آچا.

سبي وشيش آتمائين هو. اُگر وشيشتا نه هوتي تو برهمڻ آتما نهين بن سگهي. وشيشتا نين هين برهمڻ جيون ڏلائي هئ. سڀ سين بڙي وشيشتا تو يهي هئ ڪ ڪوئون ۾ ڪوئي، ڪوئي ۾ ڪوئي آپ هو. تو هرايڪ ڪي اپني اپني وشيشتا هئ. سارا دن باپ اوڙ شيوا يهي لڳن رهندي هئ نان! لوڪ ڪاريه تو نمت ماتر ڪرنا هين پرتا هئ ليڪن دل ۾ لڳن، ياد اوڙ شيوا ڪي رهي. آچا.

وردان - سدا نڃڌام اوڙ نڃ سوروپ ڪي سمرتي سين اُپرام، نياري اوڙ پياري پو

نراڪاري دنيا اوڙ نراڪاري روپ ڪي سمرتي هين سدا نيارا اوڙ پيارا بناء ديتي هئ. هر هئ نراڪاري دنيا ڪي نواسي، يهان شيوا آرٽ اوترت هوئي هئ. هر اس مرتيولوڪ ڪي نهين ليڪن اوتار هئ صرف يه چوڻي سي بات ياد رهي تو اُپرام هو جائينگي. جو اوتار نه سمجهه گرهنستي سمجهتي هئ تو گرهنستي ڪي گاڏي ڪيچڙ ۾ ڦسي رهندي هئ، گرهنستي هئ هين بوجه ڪي اسٽني اوڙ اوتار بلڪل هلڪا هئ. اوتار سمجهني سين اپنا نڃي ڌام نڃي سوروپ ياد رهنڱا اوڙ اُپرام هو جائينگي.

سلوگن - برهمڻ وه هئ جو هڏي اوڙ وڏي پوروڪ هر ڪاريه ڪري.